

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/50/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715010103
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3715010103.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému S. D., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 9. septembra 2015 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13. apríla 2015, sp. zn. 1T/22/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr.por. sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu z r u š u j e.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa obžalovaný S. D., nar. X.XX.XXXX v T., trvale bytom D. č.XXX, okres C. podľa § 285 písm. f/ Tr.por. s použitím § 86 písm. a/ Tr.zák. oslobodzuje v celom rozsahu spod obžaloby prokurátora X. prokuratúry v Považskej Bystrici zo dňa 12.3.2015, sp.zn. Pv 1007/14/3306-7, podanej na Okresnom súde v Považskej Bystrici dňa 12.3.2015, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák., ktorý spáchal na skutkovom základe, hoci bol ako otec maloletej H. D., nar. XX.XX.XXXX povinný podľa Zákona o rodine, ako aj na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 10Nc/762/2003 zo dňa 28.05.2003, právoplatného dňom 02.09.2003, prispievať na jej výživu po 49,79 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, do rúk matky B. D., toho času K., bytom D. č. XXX, okres S. C., túto povinnosť neplnil vôbec, ani v mieste bydliska oprávnenej osoby, ani na inom mieste a úmyselne sa jej vyhýbal tak, že potom, ako vykonal trest odňatia slobody v inej trestnej veci dňom 30.06.2014, sa nikde riadne nezamestnal, nezaevidoval sa na príslušnom úrade práce, nepoberal dávky sociálneho charakteru, ani nepodnikal, výživné neplatil vôbec, zamestnal sa až dňa 14.10.2014 na dohodu o vykonaní práce u A. Z., N. č. XXXX, N., vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil, pracovný pomer bol ukončený dňom 31.12.2014, po čom sa zaevidoval na príslušnom úrade práce až dňom 23.01.2015, pričom od januára 2015 poberá dávky a príspevky v hmotnej núdzi, čím mu za obdobie od júna 2014 do konca decembra 2014 vznikol dlh na výživnom vo výške 298,74 €,

pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/168/2011 zo dňa 24.11.2011, právoplatným dňom 02.03.2012 uznaným vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trest odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3T/30/2012 zo dňa 29.02.2012, právoplatným dňom 20.03.2012 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pričom obidva tresty vykonal dňom 30.10.2013, /následne však vykonával trest odňatia slobody pre iný trestný čin od 30.10.2013 do 30.06.2014/, pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13. apríla 2015, sp. zn. 1T/22/2015, bol obžalovaný S. D. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že hoci bol ako otec maloletej H. D., nar. XX.XX.XXXX povinný podľa Zákona o rodine, ako aj na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 10Nc/762/2003 zo dňa 28.05.2003, právoplatného dňom 02.09.2003, prispievať na jej výživu po 49,79 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, do rúk matky B. D., toho času K., bytom D. č. XXX, okres S. C., túto povinnosť neplnil vôbec, ani v mieste bydliska oprávnenej osoby, ani na inom mieste a úmyselne sa jej vyhýbal tak, že potom, ako vykonal trest odňatia slobody v inej trestnej veci dňom 30.06.2014, sa nikde riadne nezamestnal, nezaevidoval sa na príslušnom úrade práce, nepoberal dávky sociálneho charakteru, ani nepodnikal, výživné neplatil vôbec, zamestnal sa až dňa 14.10.2014 na dohodu o vykonaní práce u A. Z., N. č. XXXX, N., výživovaciú povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil, pracovný pomer bol ukončený dňom 31.12.2014, po čom sa zaevidoval na príslušnom úrade práce až dňom 23.01.2015, pričom od januára 2015 poberá dávky a príspevky v hmotnej núdzi, čím mu za obdobie od júna 2014 do konca decembra 2014 vznikol dlh na výživnom vo výške 298,74 €, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/168/2011 zo dňa 24.11.2011, právoplatným dňom 02.03.2012 uznaným vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3T/30/2012 zo dňa 29.02.2012, právoplatným dňom 20.03.2012 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pričom obidva tresty vykonal dňom 30.10.2013, /následne však vykonával trest odňatia slobody pre iný trestný čin od 30.10.2013 do 30.06.2014/.

Za tento trestný čin bol obžalovaný S. D. odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej pätnásťdňovej lehote ho napadol odvolaním obžalovaný S. D. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste a s poukazom na to, že zanikla trestnosť činu, pretože uhradil dlžné výživné vo výške 298,74 Eur a predložil o tom poštovou poukážku zo dňa 28.4.2015 na sumu 300 Eur, sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a aby ho spod obžaloby oslobodil.

Prokurátorka krajskej prokuratúry, vzhľadom na splnenie zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 86 písm. a/ Tr. zák. pre zánik trestnosti činu, navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a aby rozhodol sám tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí podľa § 285 písm. f/ Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 13. júla 2015, vykonal dňa 9. septembra 2015 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov o vine a treste rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného S. D. je dôvodné. Napadnutý rozsudok je totiž chybný v dôsledku porušenia ustanovení Trestného zákona (§ 321 ods.1 písm. d/ Tr. por.)

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že skutkové zistenia a právna kvalifikácia konania obžalovaného zodpovedá stavu veci a zákonu, pričom ide o výroky o vine, ktoré vzhľadom na súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine, nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním). Z tohto hľadiska neboli preto žiadne pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení a právnych záverov okresného súdu, podľa ktorých obžalovaný S. D. svojím konaním naplnil zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák., pretože v období od júna 2014 do konca decembra 2014 sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a z titulu nezaplateného výživného za uvedené obdobie dlhoval na dcéru H. D. sumu

298,74 Eur, pričom tento čin spáchal napriek tomu, že už bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu za taký čin. Odvolací súd z písomného odvolania obžalovaného a rovnako aj z písomného vyjadrenia B. K., matky dieťaťa, k rukám ktorého je obžalovaný povinný prispievať na výživu svojej dcéry, zistil, že po vyhlásení napadnutého rozsudku obžalovaný S. D. dlžné výživné za obdobie od júna 2014 do konca decembra 2014 vo výške 298,74 Eur zaplatil.

Podľa § 86 písm. a/ Tr.zák. trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr.zák. zaniká vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu. Tak je tomu aj v posudzovanom prípade.

Na základe tej skutočnosti, že obžalovaný S. D. do rozhodnutia odvolacieho súdu o jeho odvolaní zaplatil dlžné výživné a trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky, rozhodol odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaného vo veci sám tak, že podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného S. D. podľa § 285 písm. f/ Tr.por. s použitím § 86 písm. a/ Tr.zák. oslobodil v celom rozsahu spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici zo dňa 12.3.2015, sp.zn. Pv 1007/14/3306-7, podanej na Okresnom súde v Považskej Bystrici dňa 12.3.2015, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák., ktorý spáchal na skutkovom základe uvedenom v obžalobnom návrhu, pretože trestnosť činu zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné..